Dosarul nr. 3r-14/25; (2-24113009-02-3r-22012025)
Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Râșcani (judecător Gandrabur Marcel)

D E C I Z I E

13 martie 2025 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

în componența:
Președintele completului, judecătorul Mîra Ghenadie
judecătorii Bostan Angela și Dașchevici Grigore

examinând recursul depus de Buga Iaroslav, împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău sediul Râșcani din 16 decembrie 2024, prin care în temeiul art. 207 alin. (2) lit. e) Cod administrativ, a fost declarată inadmisibilă acțiunea în contencios administrativ înaintată de Buga Iaroslav către Ministerul Afacerilor Interne și Inspectoratul General al Poliției cu privire la anularea răspunsului,

a c o n s t a t a t:

Circumstanțele cauzei:

La 08 octombrie 2024 Buga Iaroslav a înaintat o acțiune în contradictoriu cu Ministerul Afacerilor Interne și Inspectoratul General al Poliției solicitând anularea răspunsului/scrisorii nr. 34/14-B-3185/24 din 30 august 2024 emis de Inspectoratul General al Poliției, precum și răspunsului/scrisorii nr. 4239/68 din 02 august 2024 emis de Ministerul Afacerilor Interne.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat că, la 07.10.2024 a primit răspunsul - Actul administrativ individual nr. 4239/68 din 02.08.2024, emis de Secretarul de stat al MAI RM (ca autoritatea publică ierarhic superioară), care pe deplin confirmă ”legalitatea”, altui act administrativ individual nr. 34/14-B-3185/24 din 30.08.2024, emis de IGP DIE al MAI.

Prin adresarea către Inspectoratul General de Poliție, s-a solicitat legalitatea următoarelor întrebări: În ce temei Buga Natalia Ivan, polițist de sector din Sectorul nr.2 (satul Tomai) Ceadîr-Lunga, activează în alt loc - în Inspectoratul de Poliție Ceadîr-Lunga, în calitate de inspector-statist, și lucrător de cancelarie ce primește și repartizează corespondența (inclusiv confidențială), inclusiv evidența armelor? Ea de fapt activa, primea-preda, se semna pentru acțiunile efectuate. Făcea falsificări, inclusiv în dosarul său, nu primește corespondența de la IP (scrisorile, ordonanțele, citațiile. Le primea și le nimicea. Tot întâmplător, la 04.10.2024, a aflat că bunurile mamei sale, ale sale și copiilor săi, furate de Buga Natalia și fiul ei Cristev Iurii, constatate la 06.01.2024, ulterior au fost excluse din cerere. A lăsat numai bunurile proprii și cele furate anterior, la altă persoană. Bunurile și documentele sustrase de ea au fost depozitate de Buga Natalia, în oficiul său, în cadrul IP Ceadîr-Lunga, fapt care nu nega. A informat anterior despre ziua când se afla în holul IP Ceadîr-Lunga, în fața celor doi polițiști de serviciu, sub camera de înregistrare video, unde ea îi propunea o parte de documente (pe copii și stare civilă) bunuri (inele de aur), să primească prin recipisă, în loc de retragerea cererii pe fiul ei (furtul de pe cartele bancare). Emiterea cu încălcări grave și falsificare a Prescripției din 25.07.2024 pe numele său de unii colaboratori a poliției la inițiativa lui Buga Natalia, care a executat-o și a atacat-o. Peste 2 luni a fost anulată de instanță de judecată. Începând cu 26.07.2024 a solicitat strămutarea dosarului, pentru a exclude subiectivismul și influența lui Buga Natalia, fața de

colegi și anchetă. Nu a primit nici un răspuns. A notat că nu corespunde cerințelor minime pentru deținerea funcției de polițist, le-a notat toate, conform legislației în vigoare. Veniturile ilegale tot au fost ignorate, deoarece nimeni nu căuta. Din cele notate, fiind un om simplu/obișnuit, cum poate să obțină dovezi, dacă ele sunt în clădirile a MAI, aparate de înregistrare video/audio nu se permit, camerele din incinta IP Ceadîr-Lunga, nu se verifică. Nu s-au cerut, informații suplimentare, dovezi. Examinarea cererilor sale se tărăgăna, sau nu se dădea al doilea exemplar, termen maximal pentru nimicirea dovezilor. Altfel, organul emitent nu s-a expus la întrebările solicitate. Se luptă cu sistemul, care nu permite ieșirea adevărului și dreptății. Organul superior, nici nu a încercat să ancheteze, deoarece cum a spus unul din ei - gunoiul n-o să iasă din casă. Păcat că Buga Natalia prelungește efectuarea infracțiunilor, suferă cei trei copii minori, poliția știe... Și toată istoria aceasta, este regizată de ea, pentru a lua casa mamei sale. Dacă nu va găsi dreptatea în instanță de judecată, unica ieșire este dezvăluirea faptelor și dovezilor în mass-media.

Prin încheierea instanței din 08 octombrie 2024 s-a solicitat părții reclamante să prezinte actul său de identitate, să indice dreptul său vătămat, să prezinte dovada achitării taxei de timbru în mărime de 200 lei, să certifice și să traducă înscrisurile la acțiune, să semneze cererea de chemare în judecată, precum și să ajusteze pretențiile rigorilor art. 206 și art. 224 din Codul administrativ.

La 16 octombrie 2024 a fost depusă cererea cu privire la înlăturarea lacunelor.

Prin încheierea din 01 noiembrie 2021, s-a atras în proces în calitate de terț – Buga Natalia. S-a declanșat procedura de examinare a admisibilității acțiunii și pregătirea cauzei spre dezbateri judiciare, solicitându-se părții pârâte și terțului formularea pozițiilor scrise pe marginea admisibilității și temeiniciei acțiunii deduse judecății.

Poziția judecătorului instanței de fond.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău sediul Râșcani din 16 decembrie 2024, în temeiul art. 207 alin. (2) lit. e) Cod administrativ, acțiunea în contencios administrativ înaintată de Buga Iaroslav, a fost declarată inadmisibilă (f.d. 215-218).

Solicitarea recurentului:

La 22 decembrie 2024 Buga Iaroslav a contestat cu recurs încheierea Judecătoriei Chișinău sediul Râșcani din 16 decembrie 2024, solicitând anularea încheierii primei instanțe și adoptarea unei noi încheieri.

Argumentele părților:

În motivarea recursului declarat s-a invocat că, prima instanţă greşit interpretează şi aplică normele Codului administrativ, referindu-se la alte acte normative (Cod contravenţional, Cod penal), în actele administrative (neprezentarea informaţiei, relaţiile de serviciu, atragerea la răspundere disciplinară, atacarea prescripţiei, strămutarea dosarului şi etc), care a primit, şi care sunt atacate de recurent este referire că pot fi atacate conform normelor Codului administrativ şi este în competenţa exclusivă a acestui cod.

Aprecierea instanței de recurs:

Analizând legalitatea și temeinicia încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate de recurent și a materialelor din dosar, Colegiul consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 241 Cod administrativ, încheierile primei instanțe și ale instanței de apel pot fi contestate cu recurs, separat de hotărîre, în cazurile prevăzute de prezentul cod și de alte legi. Încheierile primei instanțe și ale instanței de apel care nu se contestă separat cu recurs pot fi contestate odată cu fondul, dacă prezentul cod sau alte legi nu prevăd pentru încheierile

judecătorești nicio cale de atac. Pentru contestarea cu recurs a încheierilor judecătorești se aplică corespunzător prevederile cap. III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.

În corespundere cu art. 243 alin. (1) lit. b) Cod administrativ, examinând recursul împotriva încheierii judecătorești, instanța adoptă una dintre următoarele decizii: respinge recursul. Alineatul (2) al aceluiași articol prevede că instanța competentă soluționează recursul împotriva încheierilor judecătorești fără ședință de judecată. Dacă consideră necesar, instanța competentă poate cita participanții la proces.

Din materialele cauzei rezultă cu certitudine că, Buga Iaroslav a depus plângere la organul de poliție privind presupusele acțiuni/inacțiuni ilegale ale lui Buga Natalia, manifestate prin intervenția în procesul soluționării cauzei de violență în familie în care a fost vizat fiul său, precum și faptul că ultima încalcă dreptul de abitație.

Prin răspunsurile autorităților publice pârâte nr. 34/14-B-3185/24 din 30 august 2024 și nr. 4239/68 din 02 august 2024, plângerea a fost respinsă.

La 08 octombrie 2024 Buga Iaroslav a înaintat acțiune în contradictoriu cu Ministerul Afacerilor Interne și Inspectoratul General al Poliției solicitând anularea răspunsului/scrisorii nr. 34/14-B-3185/24 din 30 august 2024 emis de Inspectoratul General al Poliției, precum și răspunsului/scrisorii nr. 4239/68 din 02 august 2024 emis de Ministerul Afacerilor Interne.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău sediul Râșcani din 16 decembrie 2024, în temeiul art. 207 alin. (2) lit. e) Cod administrativ, acțiunea în contencios administrativ înaintată de Buga Iaroslav, a fost declarată inadmisibilă (f.d. 215-218).

La 22 decembrie 2024 Buga Iaroslav a contestat cu recurs încheierea Judecătoriei Chișinău sediul Râșcani din 16 decembrie 2024, solicitând anularea încheierii primei instanțe și adoptarea unei noi încheieri.

Instanța de recurs analizând materialele dosarului în raport cu normele juridice ce guvernează raportul juridic litigios, ajunge la concluzia că soluția primei instanțe despre inadmisibilitatea acțiunii, este justă și legală, aceasta avînd la bază cumulul dovezilor administrate, cărora le-a fost dată aprecierea juridică cuvenită, iar de către recurent nu au fost prezentate careva probe suplimentare în vederea demonstrării netemeiniciei concluziilor invocate de prima instanță în încheierea contestată.

În contextul cerințelor deduse judecării, instanța de recurs reține că, conform art. 207 alin. (1) Cod administrativ instanța verifică din oficiu dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contenciosul administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs.

Conform art. 22 alin. (1) Cod administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sînt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

Conform art. 20 Cod administrativ, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

Conform art. 207 alin. (1) lit. e) Cod administrativ, acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special cînd, reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17.

Conform art. 17 Cod administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Instanța ține să menționeze că acțiunea în contencios administrativ, are menirea de oferi protecție juridică persoanei împotriva activității administrative ilegale a autorităților publice, dar nu este un mijloc legal prin care să se urmărească blocajul activității autorităților publice sau antrenarea fără motiv a terților în acțiune judiciară, pentru motive de insatisfacție generală.

Totodată, temeiul constituțional al contestării actelor autorităților publice și a răspunderii acestor autorități pentru vătămările aduse prin nesocotirea sau încălcarea drepturilor și libertăților legitime ale persoanei, rezultă din art. 52 din Constituție, dar este prevăzut expres și în art. 53, consacrat nemijlocit dreptului persoanei vătămate de o autoritate publică.

Astfel, potrivit 53 alin. (1) din Constituția RM, persoana vătămată într-un drept al său de o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, este îndreptățită să obțină recunoașterea dreptului pretins, anularea actului și repararea pagubei.

Coroborând normele legale enunțate la materialele cauzei, Completul judiciar reține ca fiind corecte argumentele primei instanțe, precum că calitatea de reclamant în acțiunile de contencios administrativ o poate avea doar persoana care poate revendica un drept vătămat sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Astfel, prima instanță corect a stabilit că, de fapt, în esență reclamantul pretinde luarea unor măsuri de ordin penal, contravențional, civil, disciplinar, în privința Nataliei Buga.

Din conținutul cadrului legal reliefat supra, rezidă cu certitudine că, răspunsurile autorităților publice pârâte nr. 34/14-B-3185/24 din 30 august 2024 și nr. 4239/68 din 02 august 2024, nu reprezintă acte administrative și nici operațiuni administrative, natura juridică și modalitatea de contestare a unor asemenea acte derivând din reglementări ce nu se circumscriu Codului administrativ, ci Codului de procedură penală, Codului contravențional, Codului civil, etc.

Legislatorul a consacrat la art. 313 din Codul de procedură penală, un mecanism distinct pentru asemenea ipoteze.

Urmează a fi reținute și raționamentele Curţii Supreme de Justiţie, enunţate în Hotărârea Plenului nr. 10 din 30 octombrie 2009 şi anume, acţiunile privind obligarea procurorului de a porni un proces penal, privind anularea ordonanţei de clasare a procesului, privind contestarea altor acte procesuale dintr-un proces penal, nu sunt de competenţa instanţei de contencios administrativ, deoarece actele emise de procuror, în acest caz, poartă caracterul unor acte de procedură şi pot fi contestate în ordinea prevăzută de legislaţia procesuală penală.

În acest context, Completul judiciar consideră oportun de a reține că, în conformitate cu prevederile art. 2 alin. (3) lit. b) din Codul administrativ, (3) Prevederile prezentului cod nu se aplică: […] b) raporturilor juridice ale autorităților publice care acționează în baza Codului contravențional sau Codului penal; [...]

Prin urmare, ținând cont de faptul că din materialele cauzei nu rezultă încălcarea a careva drept/drepturi ale reclamantului Buga Iaroslav de către Ministerul Afacerilor Interne (Inspectoratul General al Poliției), prin activitatea administrativă a autorității publice, or, raporturile juridice din speță și modul de contestare a răspunsurilor în cauză, sunt reglementate prin prisma Codului de procedură penală, astfel că Completul judiciar consideră că prima instanță just a concluzionat că acțiunea reclamantului urma a fi declarată inadmisibila, în baza temeiului prevăzut de art.207 alin.(2) lit. e) din Codul administrativ, prin prisma art. 2 alin. (3) lit. b) Cod administrativ.

Prin prisma art. 6 din Convenția Europeană și jurisprudenței Curții Europene, dreptul de acces la justiție nu poate fi absolut, el poate implica limitări, inclusiv de ordin procedural, cât timp acestea sunt rezonabile și proporționale cu scopul urmărit. Accesul la justiție poate fi limitat, în special prin instituirea condițiilor de admisibilitate, domeniu în care statul se bucură de o anumită marjă de apreciere. Aceste limitări trebuie să urmărească un scop legitim, asigurându-se o proporționalitate între interesul persoanei și scopul legitim urmărit (Guérin contra Franței, 29 iulie 1998, § 37). Totuși, limitările nu trebuie să reducă la zero esența acestui drept. Regulile de procedură au scopul de a asigura o bună administrare a justiției și, în special, a asigura securitatea raporturilor juridice, iar cei implicați în proceduri trebuie să se aștepte ca aceste reguli să fie aplicate (Miragall Escolano ș.a. contra Spaniei, 25 ianuarie 2000, § 33). Curtea Europeană a statuat că, dincolo de limitele care circumscriu conținutului acestui drept, există loc pentru restrângeri aduse implicit. Dreptul de acces la o instanță de judecată impune, prin însăși natura sa, a fi reglementat de către stat, reglementare care poate fi variabilă în timp și spațiu, în funcție de nevoile și resursele comunității și ale indivizilor (Ashingdane contra Regatului Unit al Marii Britanii).

Completul judiciar reține și jurisprudența CtEDO, în conformitate cu care, dreptul de acces la justiție poate fi restricționat de către statele membre ale Consiliului Europei, însă limitările aduse acestui drept trebuind să respecte cîteva principii cum ar fi: un raport rezonabil între scopul urmărit și mijloacele alese, scopul urmărit trebuie să fie legitim și să nu afecteze substanța dreptului.

Astfel, contenciosul administrativ instituit de Codul administrativ, nu este un contencios obiectiv de legalitate, dar subiectiv, implicând apărarea unui drept subiectiv propriu.

Prin urmare, sunt greșite și nu pot fi reținute argumentele că încheierea primei instanțe este ilegală și nefondată, urmând a fi anulată.

Or, din actul judecătoresc contestat rezultă că acesta a fost emis cu respectarea procedurii, determinarea corectă a circumstanțelor cauzei și aplicarea întemeiată a normelor legale, respectiv lipsesc temeiuri legale pentru anularea încheierii primei instanțe.

Prin prisma celor relatate, instanța de recurs reține că soluția adoptată de instanța de fond prin încheierea contestată este compatibilă cu respectarea garanțiilor unui proces echitabil în sensul prevederilor art. 6§1 CEDO, care statuează că orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege.

Completul judiciar menționează că unul din temeiuri de anulare a actului judecătoresc contestat, în opinia recurentului, constituie faptul că prin încheierea din 17 octombrie 2024 judecătorul primei instanțe a acordat participanților la proces termen limită – 20 decembrie 2024, pentru formularea demersurilor, prezentarea probelor suplimentare, însă în pofida acestui fapt încheierea de inadmisibilitate a fost emisă la 16 decembrie 2024.

În acest context, Completul judiciar menționează că în conformitate cu prevederile art. 194 alin. (1) din Codul administrativ, (1) În procedura în prima instanţă, în procedura de apel şi în procedura de examinare a recursurilor împotriva încheierilor judecătoreşti se soluţionează din oficiu probleme de fapt şi de drept.

Respectiv, în condițiile în care recurentul considera că a fost limitat de prima instanță în drepturi de a prezenta anumite probe care ar putea răsturna soluția luată pe caz de prima instanță, recurentul prin prisma prevederilor art. 194 alin. (1) Cod administrativ, le poate prezenta instanței de recurs.

Însă, astfel de probe nu au fost anexate la recurs. Prin urmare, argumentul recurentului în acest sens, nu poate servi temei de anulare a încheierii primei instanțe.

Din considerentele menționate, Colegiul ajunge la concluzia de a respinge ca neîntemeiată cererea de recurs depusă de Buga Iaroslav.

În conformitate cu prevederile art. 243 alin. (1) lit. b) Cod administrativ, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru,

D E C I D E :

Se respinge recursul depus de Buga Iaroslav.

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău sediul Râșcani din 16 decembrie 2024.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecătorul Mîra Ghenadie

Judecătorii Bostan Angela

Dașchevici Grigore